

РЕШЕНИЕ

№ 1754

гр. София, 18.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 23.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Евгения Баева

Елена Попова

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **380** по описа за **2024** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. АПК, вр. чл. 63в ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на „АЯ-88“ ЕООД, [населено място], [община], обл. С., представлявано от Управителя Ц. С. Г. против Решение №4730/23.10.2023 г., постановено по АНД №9223/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96-и състав, с което е потвърдено НП №23-2300191/19.05.2023 г. на Директора на Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област. С последното на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. В жалбата се излагат съображения, че обезщетението, за изплащане на което е дадено приетото за неизпълнено предписание, на лицето М. Б. Л. не се дължи, тъй като същата не е извършвала никаква дейност, освен да си представи дипломата за образование, срещу заплащане. Иска се отмяна на решението и постановяване на друго, с което наказателното постановление да бъде отменено. В съдебно заседание се прави и искане за изменение размера на наложената санкция.

Ответникът Дирекция “Инспекция по труда“ – Софийска област, чрез процесуалния си представител старши юрисконсулт И. И. в с.з. оспорва касационната жалба. Излага съображения, че имуществената санкция е наложена в минимален размер, нарушението няма как да бъде квалифицирано като маловажно и санкцията да бъде намалена под предвидения минимум. Същото не е отстранено и не може да бъде отстранено със задна дата. Предвид това счита, че решението, като правилно и

законосъобразно, следва да бъде оставено в сила. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд София - град, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна в законоустановения срок против валиден и допустим съдебен акт, подлежащ на касационна проверка, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Предмет на съдебен контрол в производството пред СРС е било НП№23-2300191/19.05.2023 г. на Директора на Дирекция "Инспекция по труда" – Софийска област, с което на дружеството касатор е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лева за извършено нарушение на чл.415, ал.1 КТ. Дружеството е санкционирано за това, че в качеството си на работодател не е изпълнило предписание №10, дадено в протокол за извършена проверка №ПР2242144 от 06.01.2023 г., а именно работодателят да изплати на М. Б. Л., на длъжност „лекар, служба по трудова медицина“ в „АЯ-88“ ЕООД, обезщетение за неизползван платен годишен отпуск, пропорционално на времето, което се признава за трудов стаж и за неизползван отпуск, отложен по реда на чл.176 КТ, правото за който не е погасено по давност, в размер на 90,91 лева, съгласно разпоредбата на чл.224, ал.1 КТ, вр. чл.228, ал.3 КТ в срок до 06.02.2023 г.

С обжалваното в настоящото производство Решение №4730/23.10.2023 г., постановено по АНД №9223/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96-и състав е прието, че фактическата обстановка, описана в АУАН и в НП е безспорно установена от събраните в хода на съдебното следствие доказателства. Установено е, че при извършената на 22.03.2023 г. последваща проверка във връзка с изпълнение да дадените в протокол за извършена проверка №ПР2242144 от 06.01.2023 г. предписания, е установено, че нито едно от тях не е изпълнено, включително и процесното под №10. Неизпълнението на това предписание се потвърждава и от приложено по делото писмо на Управителя на дружеството от 08.02.2023 г., в което категорично е заявила, че отказва да изплати обезщетението, както и от свидетелските показания на М. Л.. Доказателства за изпълнение на предписанието не са представени и в хода на съдебното производство.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че АУАН е съставен от материално и териториално компетентно длъжностно лице, като териториалната му компетентност произтича от нормата на чл.21, ал.4, изр. второ от Устроителния правилник на ИА „ГИТ“, съгласно която инспекторите от Д „ИТ“ - Софийска област имат компетентност и на територията на Столична община. СРС е приел, че и НП е издадено от компетентен орган, съобразно представените в тази насока доказателства. Спазени са давностните срокове по чл.34, ал.1 и ал.3 ЗАНН. Спазени са разпоредбите на чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН, като липсват непълноти и противоречия в съдържанието.

По отношение на материалната законосъобразност на обжалваното НП СРС е приел,

че дружеството е осъществило състава на вмененото му нарушение по чл.415, ал.1 КТ, тъй като със своето бездействие не е изпълнило задължително предписание на Д „ИТ“ - Софийска област, дадено под №10 в протокол за извършена проверка №ПР2242144 от 06.01.2023 г. в указания срок – до 06.02.2023 г. и след това. Следователно същото правилно е санкционирано за това нарушение. По отношение размера на наложената санкция е прието, че същата правилно е определена в минимално предвидения в разпоредбата на чл.415, ал.1 КТ размер. СРС е приел, че извършеното нарушение на представлява маловажен случай по смисъла на чл.425в, ал.1 КТ, доколкото същото не е отстранено веднага след установяването му, като са без значение причините, поради които не е изпълнено. СРС е разгледал и възраженията на дружеството относно правилността на даденото предписание, като е приел същите за ирелевантни за спора, доколкото даденото предписание не е обжалвано по съответния ред. По тези съображения, подробно мотивирани, НП е потвърдено.

Настоящият състав на касационната инстанция напълно споделя установената от районния съд фактическа обстановка и изведените въз основа на нея правни изводи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати процесуални нарушения от категорията на съществени, които да водят до отмяна на атакуваното НП. Обосновани със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства са и изводите за безспорна установеност на фактическите констатации, посочени в АУАН и в НП.

Споделят се и изведените правни изводи по съществуването на спора за осъществено от касатора административно нарушение по чл.415, ал.1 КТ. Същото е безспорно установено от събраните по делото писмени и гласни доказателства. Съгласно чл.415, ал.1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно. Санкцията е наложена в предвидения в закона минимален размер, поради което не може да се прецени като явно несправедлива. Същата не може да бъде намалявана под предвидения в закона минимум, освен в случаите на маловажно нарушение в хипотезата на чл.415в, ал.1 КТ, каквото правилно СРС е приел, че не е налице, доколкото нарушението не е отстранено веднага след установяването му.

Неотнормирани към спора са възраженията, направени в касационната жалба относно недължимост на обезщетението, предмет на даденото предписание. Същите би могло да бъдат относими към законосъобразността на даденото предписание, което като ИАА подлежи на самостоятелен и отделен съдебен контрол. Затова неговата законосъобразност, както и фактите, въз основа на които е издадено, не подлежат на проверка в настоящото производство. Относим в случая е факта, че има издадено предписание, което не е изпълнено и не се твърди от санкционираното дружество неговото изпълнение. Нарушението, за което дружеството е санкционирано, се изразява в неизпълнение на предписание на контролен орган да изплати конкретно посочено обезщетение на посочено лице. Съгласно чл.415, ал.1 КТ, който не изпълни задължително предписание на контролен орган за спазване на трудовото законодателство, се наказва с имуществена санкция или глоба в размер от 1500 до 10000 лв. Именно неизпълнението на предписанието е изпълнителното деяние на процесното нарушение, при което нарушението на чл.415, ал.1 от КТ се явява съставомерно.

Безспорно е установено в хода на въззивното производство, че в указания срок същото не е било изпълнено, следователно за контролните органи е било налице основание за образуване на АНП, приключило с процесното НП, правилно прието от въззивния съд за законосъобразно издадено.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателно се явява своевременно направеното от процесуалния представител на ответника искане за присъждане на разноски. На ответника, който е представляван от юрисконсулт, се дължат разноски в производството на основание чл.37 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв. с оглед фактическата и правна сложност на делото. Тази сума дружеството касатор следва да бъде осъдено да заплати на ЮЛ, чийто орган е издал процесното НП, а именно на ИА „Главна инспекция по труда“.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал.2 АПК, вр. чл.63в ЗАНН Административен съд София-град, XXI касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4730/23.10.2023 г., постановено по АНД №9223/2023 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 96-и състав.

ОСЪЖДА „АЯ-88“ ЕООД, [населено място], [община], обл. С., представлявано от Управителя Ц. С. Г. да заплати на ИА „Главна инспекция по труда“ деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.